

Sygn. akt IV Kz 252/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : SSO Paweł Pratkowiecki

Protokolant : sekr. sąd. Antonina Kubiena

po rozpoznaniu w sprawie **L. W.**

podejrzanego o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i inne

zażalenia podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 30 czerwca 2017 r.

w przedmiocie tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w Legnicy zastosował wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 26 września 2017 r.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył podejrzany i wniósł o uchylenie aresztu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach niniejszej sprawy, mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynów oraz fakt, że podejrzany działał w warunkach recydywy, rzeczywiście należy przyjąć, że grozi mu surowa kara. To zaś powoduje, że w obawie przed tą karą podejrzany, przebywając na wolności, zwłaszcza na początkowym etapie postępowania przygotowawczego, mógłby podejmować bezprawne działania mające na celu utrudnianie procesu, choćby poprzez nakłanianie do zmiany wyjaśnień złożonych przez osobę pomawiającą go o współudział w popełnieniu przestępstwa opisanego w zarzucie z punktu I.

Deklaracje podejrzanego o chęci współpracy z organami ścigania nie są w stanie zmienić powyższej oceny. Oczywiście podejrzany w każdej chwili może złożyć dodatkowe wyjaśnienia, a ich treść winna być analizowana przez organ prowadzący proces pod kątem dyspozycji art. 253 k.p.k.

Kończąc należy podkreślić, że chybione są wszystkie te argumenty zamieszczone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, które odwołują się do „rozwojowego charakteru sprawy” oraz potrzeby poszukiwania dowodów na popełnienie przez podejrzanego „ewentualnych” innych przestępstw niż wskazane we wniosku o tymczasowe

aresztowanie. Okoliczności te nie mogą bowiem stanowić podstawy do stosowania środka zapobiegawczego. Taka decyzja może się odnosić wyłącznie do zarzutów przedstawionych i następnie wskazanych we wniosku o areszt. W przeciwnym razie stosowanie środka zapobiegawczego miałyby charakter „wydobywczy” – niedopuszczalny w świetle standardów obowiązujących w procedurze karnej.

Wspomniane uchybienie, w realiach niniejszej sprawy nie mogło mieć jednak wpływu na treść rozstrzygnięcia, albowiem za tymczasowym aresztowaniem podejrzanego przemawiają okoliczności wskazane w art. 258 § 2 k.p.k.

Z wszystkich tych przyczyn orzeczono jak na wstępie.